

Om kristen rockmusik

[Spara som PDF](#)

Fråga:

Du berättade i ditt vittnesbörd att du varit med och startat ett kristet rockband. Hur ställer du dig till det idag? Jag tycker inte så kallade kristna rockband hör hemma bland frälsta människor. Den hårda musiken skapar ingen frid. Låt oss lyssna till sånger med ett klart budskap.

Svar:

Frågan om vilken musik som skall vara godkänd eller inte inom kristna kretsar/i församlingen är inte helt enkel. Hade det stått något klart i Bibeln så hade det varit lättare för oss, men nu gör det ju inte det. Paulus skriver i alla fall i 1:a korintierbrevet, att när vi samlas så skall allt skall allt ske med ordning och värdighet och att allt skall vara till nytta och bygga upp Kristi kropp (församlingen).

Här har vi ett ganska bra utgångsläge även för kristen musik. Men det här handlar i musikens värld om mål, motiv, attityd och textinnehåll. Spelar jag för att bli uppskattad, älskad och upphöjd? Spelar jag för pengarnas skull? Sjunger jag texter som ingen förstår eller som saknar vägledning för andra? Ja, då är det inte rätt. Är den musik vi sysslar med Gud genom att den gör gott? Är musiken uppbygglig för mina medkristna, och drar den rent av ofrälsta till Jesus? Utövas den med kristen värdighet? Ja, i sådant fall är den kanske ok.

Men om vals-takt är bättre än fyrtakt, eller om elgitarr är sämre än akustisk gitarr tycker jag inte vi kan utläsa från Bibeln. Psalm 150 i Gamla Testamentet handlar ju inte precis om någon konsert med Lapp-Lisa, så vi kan i alla fall förstå att det är tillåtet att bullra på ganska bra. Till och med dans är tillåtet till Herrens ära!

Så vart vill jag då komma? Jo, att det inte går att döma ut musikstilar, t.ex. rockmusik, utifrån en Biblisk grund, och därför tycker jag t.ex. att rockkomp till kristna låtar är helt okej om dessa förmedlar något positivt. Förutsättningen är alltså att texterna kan förstås och är uppbyggliga. Förutsättningen är också att detta framförs med rätt motiv och i värdiga former. När jag själv var igång som mest med vårt kristna rockband, så hade vi mest svenska texter, och de var

mycket raka: "Det är dig det gäller, det är du som väljer, det är nu du väljer evigt liv" osv. Tyvärr var inte alltid våra motiv rena, och det var faktiskt anledningen till att jag slutade med det bandet.

Jag kan idag tycka att mycket av all den kristna musiken tappat innehåll fullständigt, det gäller inte minst s.k. lovsång. Texterna är otroligt fattiga! Det finns ju förresten inget som säger att genren lovsång är mer helig än andra bra kristna sånger. Ibland upphöjs lovsång till en sådan nivå att den får samma status som sakramenten inom Katolska kyrkan, och då har den blivit en stötesten även för Gud. Amos 5:23: " Tag bort ifrån mig dina sångers buller! Ditt strängospel vill jag inte höra." Gud vill främst se rätten flöda fram, före det att sång och musik flödar fram!

Men sedan anser jag också, att i takt med att vi som kristna helgas allt mer, och kommer allt närmare Gud, så faller en hel del musik och musikstilar bort av sig själv. Det är i så fall Guds verk istället för frukten av andra personers fördömande tyckande. Och det är nog så Gud vill att vi skall välja bort det orena, utifrån ett helgat hjärta. Då blir äran Guds. Det här ser jag i mitt eget liv. Det finns sådana musikstilar som jag idag känner är destruktiva, och det är inte bara inom genren rock, det destruktiva finns även i andra stilar. Så visst finns det opassande musik och musikstilar, men det kanske skall få vara en sak för var och en att bedöma utifrån den mognad i tron som var och en själv uppnått?

/Lennart

- 247 katselukertaa